

Nieuwsbrief 8 januari 2021.

Een schrijfactie van Labourstart voor Jordaanse collega's:

De lerarenvakbond is ontbonden, leiders krijgen een jaar gevangenisstraf te wachten

Op 25 juli vorig jaar werden leiders van de Jordaanse lerarenvakbond gevangengezet. De Education International, die leraren van over de hele wereld verenigde, lanceerde een wereldwijd protest inclusief een online-campagne op LabourStart. Op 23 augustus werden de leiders van de leraren vrijgelaten uit de gevangenis - omdat de Jordaanse wet hen toestond slechts 30 dagen vast te houden.

Vier maanden later is het veel erger geworden. Op 31 december gaf de Amman Magistrate's Court toestemming voor de ontbinding van de lerarenvakbond en de detentie van alle 13 bestuursleden van de vakbond voor een jaar. De vastgehouden vakbondsleiders zijn op borgtocht vrijgelaten, terwijl de vakbond in beroep gaat tegen de gerechtelijke beslissing. Net als afgelopen zomer moeten we de Jordaanse regering overspoelen met eisen dat het intimideren van de leraren nu moet stoppen.

Zoals de campagne stelt: "Werknemers horen vrijheid van vereniging te hebben en hun recht op collectieve onderhandelingen te kunnen uitoefenen, zoals gegarandeerd door de nationale grondwet en door internationale verdragen waarbij Jordanië partij is." Neem even de tijd om uw steun te betuigen aan de Jordaanse leraren

[Klik hier.](#)

En deel dit bericht alsjeblieft met je vrienden, familie en collega-vakbondsleden. Dank je!

Hieronder meer

Steun de staking van de Palestijnse arbeiders!

Van onze collega's van de Israëlische vakbond MAAN kregen we bericht dat de arbeiders in de Yamit Sinon-fabriek, een chemische producent voor producten voor o.a. waterzuivering in de Israëlische Nitzanei Shalom Industriële zone, het nieuwe jaar begonnen zijn met een staking tegen hun werkgever. Ze steunden unaniem het standpunt van zowel hun vakbond, MAAN, als het arbeiderscomité voor een staking van onbepaalde duur die zal voortduren totdat het bedrijf op hun eisen reageert. De Nitzanei Shalom industriële zone is een Israëlische nederzetting in het hart van de Palestijnse stad Toelkarem. De 75 Palestijnse werknemers van de fabriek zijn voor het grootste deel afkomstig uit deze stad. Deze ontvangen lage lonen en zijn zonder sociale basisrechten. MAAN is de vakbond die de werknemers wettelijk vertegenwoordigt. De staking is uitgeroepen omdat het bedrijf weigert te onderhandelen - hoewel zij dat voor de arbeidsrechtbank hadden toegezegd - over een Collectieve arbeidsovereenkomst. De strijd op de werkvloer wordt geleid door het gekozen arbeiderscomité, dat uit vijf ervaren werknemers bestaat.

Diverse projecten van vakbond MAAN zijn in de loop der jaren door de FNV gesteund. Voor meer informatie zie:

<http://eng.wac-maan.org.il/?p=2516>

Een citaat uit de brief van de werkgever: "En nog iets, ze werken in een bedrijf dat ik bezit, iemand die weet "het land Israël behoort toe aan het volk Israël" en ik zal niet toestaan dat een Palestijnse arbeider op enigerlei wijze verbonden raakt aan de staat Israël. [...] 'Bedenk dat er geen Palestijnse arbeiders in Yamit zullen werken volgens de Israëlische wet. Het maakt echt niet uit wat de wet of rechtbank zegt. Als de rechtbank beslist dat ik volgens de Israëlische wet moet werken, zal ik ze allemaal ontslaan. "

Hieronder uitgebreide informatie

De lerarenvakbond is ontbonden, leiders krijgen een jaar gevangenisstraf te wachten

Op 25 juli vorig jaar werden leiders van de Jordaanse lerarenvakbond gevangengezet. De Education International, die leraren van over de hele wereld verenigde, lanceerde een wereldwijd protest inclusief een online-campagne op LabourStart. Op 23 augustus werden de leiders van de leraren vrijgelaten uit de gevangenis - omdat de Jordaanse wet hen toestond slechts 30 dagen vast te houden.

Vier maanden later is het veel erger geworden. Op 31 december gaf de Amman Magistrate's Court toestemming voor de ontbinding van de lerarenvakbond en de detentie van alle 13 bestuursleden van de vakbond voor een jaar. De vastgehouden vakbondsleiders zijn op borgtocht vrijgelaten, terwijl de vakbond in beroep gaat tegen de gerechtelijke beslissing. Net als afgelopen zomer moeten we de Jordaanse regering overspoelen met eisen dat het intimideren van de leraren nu moet stoppen.

Zoals de campagne stelt: "Werknemers horen vrijheid van vereniging te hebben en hun recht op collectieve onderhandelingen te kunnen uitoefenen, zoals gegarandeerd door de nationale grondwet en door internationale verdragen waarbij Jordanië partij is." Neem even de tijd om uw steun te betuigen aan de Jordaanse leraren

[click here](#).

En deel dit bericht alsjeblieft met je vrienden, familie en collega-vakbondsleden. Dank je!

Eric Lee

Als je doorklikt kom je op een Engelse tekst, waaronder je je naam, e-mailadres en vakbond kunt invullen (en een code overnemen). De vertaling van deze Engelse tekst luidt:

Education International (EI) roept arbeiders en vakbondsleden op om er bij de Jordaanse autoriteiten op aan te dringen onmiddellijk te stoppen met het lastigvallen van de leiders van de Jordaanse Lerarenvereniging en het voortbestaan ervan te bedreigen. Op 31 december gaf de Amman Magistrate's Court toestemming voor de ontbinding van de vereniging en de detentie van alle dertien bestuursleden van de lerarenvereniging voor een jaar. De ontbinding is onwettig en vloeit voort uit een onjuiste interpretatie van de wettelijke bepalingen. Het vonnis tegen de bestuursleden is ook oneerlijk omdat zij geen bewijs konden leveren tegen de beschuldigingen. De vastgehouden vakbondsleiders zijn op borgtocht vrijgelaten totdat de JTA-raad in beroep gaat tegen de rechterlijke beslissing. Onderteken een bericht om de volledige uitoefening van de fundamentele rechten van leerkrachten en onderwijsmedewerkers in Jordanië aan te vragen.

De uiteindelijke tekst die je verstuurt luidt in vertaling:

Ik verzoek de Jordaanse autoriteiten om de leiders van de Jordaanse Lerarenvereniging niet te intimideren. Deze legitieme professionele organisatie mag niet worden ontbonden alleen omdat de JTA-eisen ongemakkelijk zijn voor de autoriteiten. Werknemers behoren vrijheid van vereniging en

het recht op collectieve onderhandelingen moeten te hebben, zoals gegarandeerd door de nationale grondwet en door internationale verdragen waarbij Jordanië partij is.

We dringen aan op internationale steun aan Palestijnse stakende arbeiders

door New Unions

Op 1 januari 2021, toen de wereld het nieuwe jaar vierde, begonnen 75 Palestijnse arbeiders in de Israëlische nederzettingenfabriek Yamit Sinoun een openlijke staking waarin ze het bedrijf eisten hun rechten te respecteren. Het bedrijf produceert waterfiltratiesystemen voor de wereldmarkt en de stakende arbeiders eisen menselijke arbeidsomstandigheden, betere lonen, betaald ziekteverlof en vakantiedagen en een pensioenfonds dat hun geld spaart. Gedurende zeven opeenvolgende dagen weigert het bedrijf aan deze eisen te voldoen.

De Palestijnse Nieuwe Federatie van Vakbonden roept de Internationale Arbeidsorganisatie, het Internationale Verbond van Vakverenigingen, de Wereldfederatie van Vakbonden en internationale vakbonden en mensenrechtenorganisaties op om de rechtvaardige staking van de arbeiders te steunen, om een boycot van de Yamit-fabriek en om het momentum van solidariteit met de Palestijnse strijd te vergroten om het Israëlische apartheidssysteem te ontmantelen.

Deze staking is niet de eerste in zijn soort; het komt als een reactie op de weigering van het Yamit-bedrijf om zich te houden aan de voorwaarden van een eerdere overeenkomst om met arbeiders te onderhandelen na een staking die ze afgelopen november gedurende 20 dagen hebben uitgevoerd. Voordien hielden de arbeiders in 2007 een staking om hogere lonen te eisen en scholingsworkshops te geven over hoe de arbeiders zichzelf zouden moeten beschermen op hun gevaarlijke werkplek. Deze staking werd voorafgegaan door een andere in 1998, waar de arbeiders basisrechten eisten, zoals een verbetering van de erbarmelijke arbeidsomstandigheden en het krijgen van bescherming op het werk.

Slavernij bestaat nog steeds

De huidige staking wordt gecoördineerd door een commissie van vijf arbeiders die in de fabriek werken en ondersteund worden door de Palestijnse Nieuwe Federatie van Vakbonden; Khalil Shehab, een van de stakende arbeiders en lid van het arbeiderscomité dat de staking leidt, werkt sinds 1995 in de fabriek. Hij merkte op:

Hoewel dit niet de eerste staking in zijn soort is, weigert de arrogante Israëlische werkgever ons dezelfde rechten te geven die Israëlische arbeiders genieten. We voeren deze aanval uit omdat we als mensen behandeld willen worden in plaats van als slaven zonder rechten. We zijn geen slaven nu het tijdperk van roerende slavernij is geëindigd. Onze eisen zijn eenvoudig en eenvoudig. We hebben bescherming nodig op de gevaarlijke werkplek, vooral te midden van de verspreiding van de COVID-19-pandemie, betaalde ziekteverlof en vakantiedagen zoals Israëlische arbeiders, hogere lonen en een pensioenfonds dat ervoor zorgt dat ons geld voor ons wordt bewaard tot we met pensioen gaan. In 2016 dwong het bedrijf ons een overeenkomst te ondertekenen die de bijdrage van meer geld aan ons pensioenfonds heeft bevroren; het bevroren geldbedrag was ongeveer een miljoen dollar. We realiseerden ons achteraf dat het bedrijf de helft van ons bevroren pensioengeld heeft uitgegeven.

Wij zijn ook mensen!

'NEE' in hoofdletters was het schriftelijke antwoord dat Yamit stuurde op alle eisen van de arbeiders. Erger nog, in plaats van het loon van de arbeiders te verhogen als onderdeel van de eisen, die al decennia onder het minimumloon liggen, heeft het bedrijf besloten hun lonen te verlagen. Elk protest van de arbeiders tegen deze nieuwe beslissingen, zo verklaarde het bedrijf, zal ervoor zorgen dat ze hun baan verliezen. Ofer Talmi, de werkgever van de stakende arbeiders, rechtvaardigde op schokkende wijze de afwijzing van de eisen van de arbeiders in een brief die hij naar de organisatoren van de staking stuurde met de titel "Alles is genetica en onderwijs". In deze brief legt hij uit hoe zijn weigering om Palestijnse arbeiders hun rechten te geven niet alleen wordt ingegeven door kapitalistische belangen om de productiekosten te verlagen, maar fundamenteel gebaseerd is op zijn suprematiese overtuiging dat Palestijnen inferieur zijn en geen gelijke rechten kunnen hebben. Hij stelt:

"Werknemers die 25-30 jaar bij een werkgever werken, zijn tevreden werknemers. "Ze worden niet uitgebuit. 'Als ze dachten dat ze werden uitgebuit, hadden ze een andere baan gevonden, hoewel fatsoen en eerlijkheid me eraan doen toevoegen dat de opties voor hen kleiner zijn dan voor Israël's. [...] "Het spijt me dat ik geen hi-tech bedrijf heb dat computerchips maakt. En weet je wat? Als ik er een had, zouden Palestijnen er niet in werken. "Elke werknemer die meer verdient dan het minimumloon, wordt ontslagen en in zijn plaats komt er een andere, goedkopere en wij zullen ze de vaardigheden leren. "Je weet waarom? Omdat dat is waar je ons naartoe duwt, dat is waar je dit naartoe stuurt. U zet de arbeiders op tegen hun werkgever door hen te vertellen dat ze geen uitkering ontvangen volgens de Israëlische wet, hoewel u weet dat we volgens de Jordaanse wet werken. Hoewel u weet dat elk van onze werknemers een contract heeft ondertekend volgens de Jordaanse wet. Weet je trouwens waarom Yamit het enige bedrijf in het land is dat volgens de Jordaanse wet werkt?"

"Omdat de werknemers geen Israëlisch ID hebben en het geen buitenlandse werknemers zijn zoals die uit Thailand en andere landen. En nog iets, ze werken in een bedrijf dat ik bezit, iemand die weet "het land Israël behoort toe aan het volk Israël" en ik zal niet toestaan dat een Palestijnse arbeider op enigerlei wijze verbonden raakt aan de staat Israël. [...] 'Bedenk dat er geen Palestijnse arbeiders in Yamit zullen werken volgens de Israëlische wet. Het maakt echt niet uit wat de wet of rechtbank zegt. Als de rechtbank beslist dat ik volgens de Israëlische wet moet werken, zal ik ze allemaal ontslaan. "
(onze vertaling uit het Hebreeuws)

Talmi's discriminatie van Palestijnen als een aparte raciale groep zonder rechten resoneert met het hele Israëlische beleid dat Palestijnen onderwerpt als ondermens om hun land over te nemen. Deze discriminatie maakt deel uit van het bredere Israëlische apartheidsregime zoals gedefinieerd in het VN Apartheidsverdrag (1973), artikel II: *"Onmenselijke daden ... gepleegd in de context van een geïnstitutionaliseerd regime van systematische onderdrukking en overheersing door een raciale groep over een andere raciale groep of groepen en gepleegd met de bedoeling dat regime te handhaven."*

Mohammed Blaide, de secretaris-generaal van de Palestijnse Nieuwe Federatie van Vakbonden, zei *"met deze staking eisen de arbeiders rechten waar ze bij eerdere stakingen ook om vroegen en die door het bedrijf genegeerd werden"*. Blaide voegde eraan toe dat *"deze staking moet doorgaan; als de arbeiders deze strijd verliezen zullen zij hun bron van inkomsten verliezen, waardoor ze*

verhongerden in een Palestijnse economie die in de wurggreep zit als gevolg van de al lang bestaande Israëlische apartheidspraktijken."

Israëlische industriële zones: doodszones van Palestijnse arbeiders

Yamit Sinoun is gelegen in de industriële zone van Nitzanei Shalom, waar 12 Israëlische chemische fabrieken zijn gebouwd op gestolen Palestijns land in Tulkarm. Op de bezette Westelijke Jordanoever zijn 19 Israëlische industriële zones illegaal aangelegd. De Israëlische bezettingsautoriteiten zijn van plan vier nieuwe industriële zones op de Westelijke Jordanoever te bouwen als een manier om meer Palestijns land toe te eigenen en Palestijnen nog meer in getto's te brengen. Industriële zones worden beschouwd als een fundament van de Israëlische economie, met name de economische welvaart van de illegale nederzettingen in de buurt van de industriële zones, terwijl de Palestijnse economie wordt afgebroken en de exploitatie van Palestijnse arbeidskrachten, land en natuurlijke hulpbronnen toeneemt. Industriële zones in gebied 'C' van de Westelijke Jordanoever genereren winst voor Israëlische en multinationale ondernemingen. De geplande bouw van meer industriële zones op de Westelijke Jordanoever zou de ontwikkeling van de Palestijnse economie alleen maar ondermijnen en haar afhankelijkheid van de Israëlische economie vergroten. Industriële zones die in de buurt van Palestijnse steden en dorpen worden gebouwd, hebben ernstige gevolgen voor hun leven en voor het milieu. Het chemisch afval en de uitstoot van de fabrieken in deze zones hebben geleid tot de vernieling van de landbouwgronden om hen heen, grondwater en luchtvervuiling. Hierdoor zijn de ziektecijfers toegenomen, waaronder voor luchtwegaandoeningen, ooginfecties en kanker.

Onze oproep: maak een einde aan de internationale medeplichtigheid aan apartheid

Volgens Blaidi maken de Palestijnse arbeiders in Yamit apparatuur die door Netafim wordt gebruikt en naar verschillende delen van de wereld wordt geëxporteerd. Netafim werd in 1965 opgericht in Kibbutz Hatzerim - een Israëlische landbouwnederzetting in de Naqab, kort nadat Israël de verdrijving van de meeste Palestijnse bedoeïenengemeenschappen uit het gebied had afgerond. Het werkt samen met verschillende nederzettingen in de Jordaanvallei, Hebron en daarbuiten om technologie te ontwikkelen om ervoor te zorgen dat ze de beste winst maken met het gestolen land. Netafim heeft zijn merk als wereldleider in duurzame landbouw aan 25 landen over de hele wereld kunnen verkopen, terwijl het in feite een sleutelrol speelt bij het in stand houden van illegale nederzettingen in de agro-industrie op gestolen Palestijns land en gevoed met gestolen Palestijns water.

Naast Netafim doen de volgende multinationale ondernemingen zaken met Yamit:

1. S & A Engineering Solutions, Russische Federatie
2. Rivulis Plastro S.A, Argentinië
3. PEKING YI HE SHENG TONG TRADING Co. Ltd, China
4. Peking Sinokylin International Co. Ltd, China
5. NAANDAN JAIN IBERICA, Spanje
6. A.I.K- AGRICULTURAL INTERNATIONAL KOMPANY Ltd, Oekraïne
7. Aqua Global s.r.o., Tsjechië
8. DURMAN COLOMBIA S.A.S, Colombia
9. Yamit USA Inc., Verenigde Staten

10. HBIS GROUP BEIJING INTERNATIONAL, China

11. Riegos de Chirique S.A, Panama

Het bedrijf heeft contracten met bedrijven en gemeenten over de hele wereld.

In een commentaar op de medeplichtigheid van het bedrijfsleven aan de uitbuiting van de stakende arbeiders zei Blaide:

Veel Palestijnen hebben geen andere keus dan in Israëlische bedrijven te werken vanwege de systematische Israëlische de-ontwikkeling van de Palestijnse economie; Onderdeel van het steunen van de staking van Palestijnse arbeiders en hun rechten bij Israëlische bedrijven is dus Netafim te boycotten en alle multinationale bedrijven op te roepen om alle zaken met Yamit en andere bedrijven die actief zijn in industriële zones van nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever te stoppen. De boycot van deze bedrijven zou ook deel moeten uitmaken van een bredere visie om het Israëlische apartheidssysteem te ontmantelen, met het bedrijf Yamit als een micromodel van dit systeem, zodat onze arbeiders überhaupt niet voor Israëlische bedrijven hoeven te werken.

Om druk uit te oefenen op het Yamit-bedrijf om de rechten van de arbeiders te respecteren, dringt de Palestijnse Nieuwe Federatie van Vakbonden er bij de Internationale Arbeidsorganisatie, het Internationale Verbond van Vakverenigingen en vakbonden over de hele wereld op aan:

- om hun strijd te versterken door er bekendheid aan te geven middel van hun communicatie
- van de internationale bedrijven en instellingen die met Yamit te maken hebben, eisen dat zij hun zaken met Yamit beëindigen. Dergelijke bedrijven moeten eraan worden herinnerd dat het omgaan met een bedrijf dat illegaal is gebouwd op gestolen Palestijns land in de eerste plaats in strijd is met het internationaal recht; Door Yamit's producten te blijven kopen terwijl het de rechten van zijn Palestijnse arbeiders vertrapt, verdubbelt hun medeplichtigheid aan het Israëlische apartheidregime, dat winsten binnenhaalt over de rug van uitgebuite Palestijnse arbeiders.

- om Israël verantwoordelijk te houden door deel te nemen aan de door Palestijnen geleide boycot-, desinvesterings- en sanctiebeweging (BDS) en

(1) om samen te werken met boerenvakbonden, sociale bewegingen en regeringen om Netafim verantwoordelijk te houden en alle zaken met het bedrijf stop te zetten.

(2) ervoor te zorgen dat geen van hun pensioenfondsen belegt in bedrijven die zijn opgenomen in de Business Database of Businesses van de Verenigde Naties van bedrijven die zich bezighouden met activiteiten met betrekking tot Israëlische nederzettingen die op 12 februari 2020 is vrijgegeven, en zich te verzetten tegen alle transacties met de bedrijven.

(3) effectieve en dringende druk uitoefenen op hun regeringen om Israël te herkennen als apartheidstaat volgens de VN-definitie van het Apartheidsverdrag (1973) en oproepen tot reactivering van het speciale VN-comité tegen apartheid.

(4) effectieve en dringende druk uitoefenen op hun regeringen om goederen en diensten uit Israëlische nederzettingen te verbieden en alle zaken met Israëlische en internationale bedrijven die actief zijn in en profiteren van Israëlische nederzettingen stop te zetten.